



Różne spojrzenia

Świat rolniczy od Luksemburga po Polskę przez Afrykę i Brazylię



Wstęp

Kampania informacyjna „ALIMENTERRE – na rzecz zrównoważonego rolnictwa i odżywiania na świecie” jest prowadzona w Europie przez Francuski Komitet na rzecz Solidarności Międzynarodowej CFSI, SOS Faim Belgia i SOS Faim Luksemburg i opiera się o trzy typy działań: uwrażliwianie, mobilizację oraz przekazywanie postulatów decydentom politycznym.

Jednym z głównych przedsięwzięć kampanii jest organizacja międzynarodowych seminariów, które gromadzą zróżnicowane grono uczestników. Dla rolników, przedstawicieli organizacji rolniczych, konsumenckich, agronomów, organizacji pozarządowych, naukowców i obrońców środowiska pochodzących z Kamerunu, Senegalu, Nigru, Brazylii, Ukrainy, Polski, Belgii, Francji i Luksemburga te spotkania są okazją do wymiany poglądów na temat rolnictwa w różnych regionach świata i do opracowywania wspólnych postulatów.



Ta broszura przedstawia poglądy i wypowiedzi zebrane podczas seminarium zorganizowanego w Lublinie w dniach 8-15 października 2007 roku. Było to drugie z trzech seminariów przewidzianych w programie. Pierwsze odbyło się w Jaunde (Kamerun), a ostatnie będzie mieć miejsce w Luksemburgu od 2 do 9 października 2008.

Ludzie mówią...

„W Europie wszyscy rolnicy stosują intensywne metody upraw”

„Życie rolników w Europie jest łatwe dzięki pomocy z Unii Europejskiej”

Δ Takie wypowiedzi dominują wśród afrykańskich rolników

„Aby wyżywić Senegalczyków trzeba im wysłać żywość”

Δ Tak uważa wielu mieszkańców Unii Europejskiej

„W Afryce produkuje się żywność ekologiczną!”

Δ To opinia wielu Europejczyków i Afrykańczyków

„Konsumenci patrzą tylko na cenę”

Δ Tak konsumentów postrzega większość przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, świata polityki i gospodarki

„Europa okrada Afrykę”

Δ Wypowiedź jednego z europejskich polityków

...te opinie zostały zebrane podczas seminariów w 2006 i 2007 roku. Pokazują poglądy a priori czy też niewiedzę wśród przedstawicieli poszczególnych środowisk wiejskich. Pomimo tych różnic, pod koniec seminarium udało się wypracować konsensus: rolnicy z całego świata pragną żyć ze swojej pracy i by tak się stało potrzebne są odpowiednie mechanizmy i polityki.

Z seminarium w Polsce zapamiętamy...



„Świat widziany w swej całości jest niczym wioska.

Wydarzenie, które ma miejsce w Polsce będzie miało swoje konsekwencje aż w Afryce czy w Brazylii.”

„W poszczególnych regionach świata mamy do czynienia albo z brakami albo z nadmiarem żywności, nie jest to ani moralne ani etyczne.”

Jan Krzysztof Ardanowski, ówczesny wiceminister rolnictwa.



„W Europie solidarność między krajami była możliwa dzięki wysokiemu poziomowi integracji.”

„W Afryce mówi się o liberalizacji wymiany handlowej poprzez podpisanie Umów o Partnerstwie Gospodarczym. Mnie z kolei wydaje się, że należałoby zwiększyć stopień ochrony rynków afrykańskich i pozwolić im na stworzenie wspólnej polityki rolnej, która pomogłaby zorganizować rynki i rozwiązać problem integracji regionalnej.”

Josiane Willems, szefowa Centrali Wiejskiej z Luksemburga (CPL)



„Decyzje dotyczące polityki rolnej danego kraju powinny być podejmowane przy udziale wszystkich podmiotów świata rolniczego.”

„Sektor rolny w Senegalii opiera się o gospodarstwa rodzinne. Większość chłopów też chciałaby otrzymywać część środków z budżetu państwa. Proszą wyłącznie o pomoc, która pozwoliłaby im zapewnić produkcję w wystarczającej ilości i odpowiedniej jakości, tak aby zaspokoić potrzeby mieszkańców swojego kraju, eksportować swoje produkty do sąsiednich krajów, a także do Europy. Powinniśmy przeprowadzić reformę agrarną. To my, liderzy środowisk wiejskich, powinniśmy wywierać presję na naszych przywódców politycznych, by brali nasz głos pod uwagę.”

Saliou Sarr, przewodniczący Krajowej Rady na rzecz Wspólnych Działań Rolników w Senegalii (CNCR)



„Konsumenci są solidarni z producentami.”

„Nie możemy postrzegać konsumenta wyłącznie jako kupującego, dla którego liczy się tylko jak najniższa cena. Konsument należy do grupy tych, którzy przegrywają w systemie, w którym sektorowi supermarketów przypada największy kawałek tortu.”

Arnaud Faucon, Stowarzyszenie Obrony Praw Konsumentów – Indecosa CGT – Francja

WNIOSKI

Treści, które niosły debaty mające miejsce podczas seminariów, powinny być podstawą działań na rzecz zrównoważonego i solidarnego rolnictwa rodzinnego.

Seminarium w Lublinie pozwoliło na wypracowanie następującej Deklaracji:

- Potrzebne są reguły handlu międzynarodowego zgodne z prawami człowieka i z zasadą suwerenności żywnościowej;
- Priorytetem powinno być przywrócenie prawa do ochrony rynków, zarówno na Północy jak i na Południu, co pozwoli na ochronę regionalnej i lokalnej produkcji zagrożonej przez tanie produkty z importu;
- Należy promować konsumpcję produktów lokalnych i regionalnych;
- Zasady polityczne powinny zawierać mechanizmy zarządzania podażą pozwalające na kontrolę ilości produkcji, zapewniać rolnikom odpowiednie wynagrodzenie za sprzedaż ich produktów, tak by cena uwzględniała koszty produkcji;
- Zrównoważone rolnictwo opierające się o małe gospodarstwa w krajach Południa potrzebuje wsparcia finansowego zarówno ze strony rządów tych państw, jak i publicznej pomocy na rzecz rozwoju przeznaczanej na rolnictwo w ramach układów bilateralnych i multilateralnych;
- Konsumenci powinni być informowani o tym, jaka część ceny, którą płacą, trafia rzeczywiście do producentów.

Deklaracja ta (Deklaracja z Lublina) dostarczyła nam argumentów podczas spotkania z polskim wiceministrem rolnictwa, które odbyło się po seminarium w 2007 roku.

Planowane było wykorzystywanie tej deklaracji po zakończeniu seminarium. Niestety, gdy wszyscy uczestnicy wrócili do siebie, mobilizacja wokół deklaracji stała się trudniejsza do utrzymania.

Aby tego typu deklaracja przynosiła owoce, takie działania należałoby prowadzić podczas seminarium, gdy wszyscy uczestnicy są na miejscu i formułują wspólne żądania.

Dlatego też będą one nieodłącznym elementem seminarium, które odbędzie się w 2008 roku.

Seminarium 2008: debatować by działać

Kolejne seminarium będzie ukierunkowane na potrzebę regulacji polityk europejskich, tak by stały się one bardziej spójne z działaniami na rzecz rozwoju rolnictwa rodzinnego w krajach Południa.

Odbędzie się ono głównie w Luksemburgu w dniach 2-9 października 2008 i będzie się składać z dwóch części: wymiany doświadczeń i formułowanie postulatów politycznych.

Podczas seminarium będziemy się starać faworyzować dyskusje i zbliżenie punktów widzenia między przedstawicielami organizacji wiejskich, związków rolniczych, organizacji pozarządowych, ekologicznych i stowarzyszeń konsumentów by wypracować wspólne stanowiska podczas spotkań z poszczególnymi politykami.

Luksemburg znajduje się pomiędzy Francją i Belgią. Uczestnicy będą mogli łatwo przemieszczać się z Luksemburga do Paryża lub Brukseli by spotykać się z decydentami politycznymi. W związku ze zbliżającymi się wyborami do Parlamentu Europejskiego (czerwiec 2009), będziemy się zwracać szczególnie do przedstawicieli partii i grup parlamentarnych.

Uczestnicy seminarium będą pracować w małych grupach by opracować żądania, które będą przekazywane podczas spotkań z władzami. W pierwszej fazie uczestnicy będą wymieniać się poglądami wraz z organizatorami i różnymi uczestnikami z własnych krajów w celu stworzenia wspólnej listy żądań.

W celu wzbogacenia pracy w zespołach będą rozwijane bloki tematyczne dotyczące rolnictwa, takie jak „Wpływ rosnących cen produktów rolnych”, „Bilans Wspólnej Polityki Rolnej i jej wpływ na kraje Południa”, czy wreszcie „Stan negocjacji w sprawie Umów o Partnerstwie Gospodarczym”.

Czekamy na Państwa sugestie...

Wszystkie pytania prosimy kierować do:

Aude Ehlinger (SOS Faim - Action for development)

Tél. 00352 49 09 96 26

Email: aude.ehlinger@sosfaim.org